

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות נח - לך לך תשפ"ג ♦ עלון מס': 100

השגחה שבועית

מאה פעמים להודות

מה אתם עושים לכבוד גיליון המאה? שאלו אותי אנשים, אתם משנים משהו? עושים עיצוב חדש? מספר עגול ויפה כזה, הוא בהחלט הזדמנות לעצירה ולמחשבה. מה אפשר להוסיף, איך נוכל להגדיל עוד יותר כבוד שמים? כשהתבוננתי בזה הגעתי למסקנה, שמה שצריך להוסיף זה הודיה. להודות עוד ועוד.

לפעמים שולחים לאדם ניסיון, נותנים לו להצליח וגורמים לו לדמיין שהוא עשה משהו, ועל האדם לחזק את עצמו באמונה, שרק הקב"ה נותן לו כח לעשות חיל.

בכל המיזם הזה של קו השגחה פרטית, אין מקום לדמיון. הטור הזה צר וקטן מכדי לגולל בו את כל הגילויים שראינו עין בעין, איך שהכל כאן הוא יד ה'. העלון של הקב"ה, הקו של הקב"ה, כל האור הזה מגיע אך ורק מידי הקב"ה, הוא כלל לא מעשה ידי אדם.

בגיליון המאה, זה הזמן להרים את העיניים למעלה ולהודות לקב"ה, על שנתן לדור שלנו דבר גדול כזה, ועל שנתן לי את הזכות להיות שליח בעניין.

כבינוסי חג שהתקיימו בירושלים ובבני ברק, עלו רגשי ההודיה ההומים. מה נהדר היה המחזה, לראות את המוני בית ישראל מכל הגוונים, יחד שבטי ישראל, מבקשים דבר אחד באחדות נפלאה: להתקרב לבורא עולם, להתחזק באמונה ובבטחון.

בשעות שבהן היו הכנסים, התגלה העומק הפנימי של מה שקורה כל השנה. כל כלל ישראל, כל בניו מחמדיו של אבינו מלכנו, מחוברים יחד ורוצים להתקרב לאבא. זה הדבר שהכי מעסיק אותנו, אך ורק להתקרב לבורא כל עולמים.

עכשיו, בגיליון המאה, אנחנו ניגשים להודות ולהלל, ולבקש ולהתפלל, שיזכנו השי"ת להגיע לכל העולם כולו ממש, עם מאמרים וסיפורים נפלאים ומחזקים, מאירים ומלהיבים את הלב.

ברוך ה', הגיליון הזה כבר יוצא בארבע שפות: בלשון הקודש, באידיש, באנגלית ובצרפתית. אנחנו מבקשים להביא לכל יהודי את הגיליון היקר הזה, כדי להביא כל יהודי לאבא שבשמים. אבא מחכה לנו, אנחנו מחכים לו, ואנחנו מבקשים ממך, ריבון כל העולמים: היית אתנו עד עכשיו, אל תיטשנו ואל תעזובנו, עזור לנו שנוכח להמשיך ולהפיץ עוד ועוד אמונה, בטחון, שמחה והודיה.

שבת שלום ומבורך,

פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

לא יאונה לצדיק כל און

חיטים ופלפלים. אולם המוסכים לא האמינו ואמרו: זהובים יש כאן. פתחו את התיבה וראו את הסחורה! יקרה ביותר, כחמה זורחת, שרה שהכול סוכים ביופייה.

אמרו השוערים, אישה כזאת אינה ראויה לאדם פשוט. אותה צריכים להביא למלך. הביאוה ויהללו אותה אל פרעה. כיוון שראה אברהם כך, התחיל בוכה ומתפלל לפני הקדוש ברוך הוא ואמר: ריבוננו של עולם, זו היא בטחוני שבטחתי בך? ועכשיו עשה למען רחמיך וחסדיך ואל תבישיני מסברי.

ואף שרה צוחת ואומרת: ריבוננו של עולם, אני לא הייתי יודעת כלום, אלא כיוון שבעלי אמר לי שאמרת לו לך לך, האמנתי לדבריך, ועכשיו נשארתי יחידה מאבי ומאמי ומבעלי, יבוא רשע זה ויתעולל בי? עשה למען שמך הגדול ולמען בטחוני בדבריך.

אמר לה הקדוש ברוך הוא: חייך, אין דבר רע נוגע בך ובבעלך, שנאמר, "לא יאונה לצדיק כל און, ורשעים מלאו רע".

באותה שעה ירד מלאך מן השמים ובידו שריט, מקל שמכה בעוצמה שמימית. כשבא פרעה לגעת בה, היה שואל את שרה, האם להכותו? והיא אומרת לו שיכה, או שימתין מעט, והמלאך עושה כדבר שרה. ועל פרעה ואנשי ביתו באים נגעים גדולים, מכל סוגי הנגעים שיכולים להיות בבני אדם. כולם: השרים, העבדים וגם כותלי הבית והרהיטים שבארמון פרעה, יוצאים מוכים וחבולים. לקיים מה שנאמר: "לא יאונה לצדיק כל און ורשעים מלאו רע".

כל ניסיון שהתנסה בו אברהם אבינו, הוא הכנה בשבילנו, בניו, לתת לנו את הכוחות והכלים להתמודד ולנצח. אברהם ושרה ניצלו בכוח הבטחון, והכח הזה עבר גם אלינו. הוא טמון עמוק בתוכנו, נמצא בתוך כל נפש ישראלית, וכל מה שמוטל עלינו זה לגלות ולהבעיר את נקודת הבטחון הפנימית, לסמוך על בורא עולם ולצפות לו תמיד. וכל יהודי באשר הוא שם, הוא באמת אוצר כלי גדול לקבל שפע הסגולות המיומן ומזומן למעלה.

אבל איך? איך? ואיך? על ידי לימוד קבוע בספרים הקי' של אמונה ובטחון. חזק חזק ונתחזק!!!

(מתוך שיעור 135 בשער הבטחון)

כאשר רבינו מדבר אודות עזרתם של בני אדם, שלוחי המקום, לעשות את ההשתדלות המתאימה כדי להשיג את המטרה המבוקשת, הוא מוסיף הארה חשובה: **ובידוע שאין הבורא מגלגל טובה אלא על ידי הצדיקים.** כאן מביא רבינו את הפסוק (משלי י"ב) "לא יאנה לצדיק כל און".

חז"ל מביאים פסוק זה בהקשרים נפלאים, ללמדנו על ההשגחה הפרטית המיוחדת שהצדיק זוכה לה. פסוק זה נאמר על אברהם אבינו, על משה רבינו, וגם על צדיקים מתקופות מאוחרות יותר, שהודו להשם על שהציל אותם ממכשול. אמנם איננו בדרגת אבותינו הקדושים, ועם זאת גם יהודי פשוט בשנת תשפ"ג יכול להיקרא 'צדיק', שכן אמר חבקות "וצדיק באמונתו יחיה". מי שמתחזק בבטחון, לומד ומשקיע בזה, נמצא כבר בשלב המעשי של האמונה. השלב הראשון הוא להאמין בכל שבעת התנאים המתקיימים אצל הבורא יתברך, כפי שלמדנו בפרק השלישי. כשיהודי מאמין, זה גורם לו שיימנע מלעשות מה שאינו לרצונו ית', ומביא אותו לקיום מעשים שיוצרו חפץ בהם. ככל שיהודי מקיים יותר את ה"צדיק באמונתו יחיה", כך בהתאמה לזה, הוא זוכה לסייעתא דשמיא מיוחדת של "לא יאונה לצדיק כל און".

הבה נתבונן במקור הראשון, מדרש תנחומא פרשת לך לך:

הקב"ה מצווה את אברהם לעזוב את חרן, וללכת לארץ לא יודעת. זהו ניסיון בתוך ניסיון: עזוב את ביתו, ואינו יודע להיכן ללכת. כשהגיע לארץ ישראל, מטרת הנסיעה, ביקש השם לנסותו, כדי להודיע מעשיו הטובים בעולם. **ויהי רעב בארץ** שלא היה כמותו בעולם. באותו שעה הלכו אברהם ושרה למצרים המשופעת במזון.

דרך עמדו ליד היאור שלפני המעבר אל הגבול, והנה רואה אברהם שהשמש זורחת בתוך המים. מבט נוסף מבהיר לו, שאין אלה אלא פניה הזוהרות של שרה אמנו. הבין אברהם שסכנה גדולה היא לבוא כך לארץ מצרים, ולכן ביקש מאשתו להיכנס לתוך תיבה, ולהתחבא שם.

בשערי מצרים עצרו אותו במכס, ושאלו, מה אתה טוען בתוך התיבה? אמר להם: שעורים,

הצטרף גם אתה לרבבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארח ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבלגיה 0-380-844-28

מדרום אפריקה 87-551-8521 • מארגנטינה 3988-4031 • מאוקראינה 380-947-100-633 • קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

מאה דולר בתנאי

שמי משה יהודה. כתלמיד ותיק בישיבה, קיבלתי את התפקיד להיות אחראי על אוצר הספרים, תפקיד אותו אני משתדל למלא על הצד היותר טוב. מפעם לפעם אני בודק את מצב הספרים, ודואג שישמרו על צורתם. שמת לי לב שבחורים ניגשים ושואלים אם אפשר להשיג ספר זה או אחר, ולא תמיד נמצא הספר המבוקש. יש גם סידורים ותהלים שחסרים בהם דפים, והם מחכים לחדשים שיחליפו את מקומם, כדי שיוכלו להניח אותם בגניזה. מכיוון שראיתי את המצב, החלטתי שהגיע הזמן לערוך מגבית לטובת אוצר הספרים. הכנתי מודעה יפה וביקשתי מכל בחורי הישיבה להוסיף זכויות בימי הרחמים והרצון, ולתרום ולהתרים למען אוצר הספרים, להגדיל תורה ולהאדירה.

כדי לשכנע את חבריי להשתתף בהתרמה, הוספתי גם שבועדי כל מי שישתתף בזה יזכה לישועות. למען האמת, הייתי משוכנע בכך בעצמי. קיוויתי כי פעילות חשובה זו תרבה זכויות למעני, ובעוד זמן קצר כבר יצטרכו למצוא ממונה חדש לאוצר הספרים.

בראש חודש אלול תשפ"ב, מוצאי שבת קודש פרשת ראה, ישבנו יחדיו בחבורה בסעודת מלווה מלכה. שרנו שירי התעוררות, כראוי לתחילת ימי הרחמים והרצון. הלבבות היו פתוחים, ואני הוצאתי את המודעות שהכנתי, ובקשתי מחבריי שיעזרו לי לתלות אותן ברחבי הישיבה, ושיפעלו לטובת אוצר הספרים.

הסעודה הסתיימה, וחיים יוסף ניגש אלי. אנחנו חברים טובים, ובינינו יש שני הבדלים בולטים. האחד הוא הגיל - הוא צעיר ממני בכמה שנים, והשני - שהוא כבר מאורס. הוא חתן צעיר וטרי, ואני בחור מבוגר וותיק. ראיתי עליו שיש לו משהו מעניין לומר לי, והוא אכן לא אכזב.

"זה דבר גדול מה שאתה עושה", הוא החמיא לי. "ככה לדאוג לאוצר הספרים ולחדש את המלאי, זה ממש יזה קלי ואנווהו". אני מוכן לתרום בשביל זה מאה דולר."

שמחתי והתרגשתי. איזו הצלחה! המגבית עדיין לא החלה, וכבר יש לי מאה דולר כדי לצאת לדרך ולרכוש ספרים. אוכל לומר לכולם שהתקבלה תרומה נכבדת ממי שמבין את חשיבות העניין, וזה יגדיל בוודאי את הסיכויים לתרומות גדולות נוספות.

חיים יוסף אחז בידו את השטר הירוק, אך לא הגיש לי אותו. "אתה יודע", הוא המשיך כמו חבר טוב, "שאני רוצה מאד לראות בישועה שלך. ולכן יש לי תנאי. אני נותן לך את המאה דולר בתנאי שתקשיב לקו השגחה פרטית, לשיעורים של ר' דוד קלצקין בשער הבטחון, שיעור 298."

"זה הכל?"

"זה הכל". עננה חיים יוסף.

הסכמתי לתנאי, ומאה הדולרים גלשו לכיסי, מוכנים ומזומנים להיכנס לקופת אוצר הספרים.

הגעתי הביתה ומיהרתי לקיים את התנאי. התקשרתי לקו, הקשתי את מספר השיעור והקשבתי. הקשבתי עוה. וככל שאני שומע עוד ועוד, הולכים מעיי ומתהפכים בקרבי. אח, חיים יוסף, מה עשית לי, מה אתה רוצה ממני, מה אתה חושב לך, שאני יכול לשנות את עוריי? וכי אינך מכיר אותי? אני הוא ראש המדברים בכל מקום. יש לי מילה על כל דבר, יש לי תמיד מה להגיב, לספר, ליעץ, להעיר... ועכשיו שלחת אותי להקשיב לשיעור שלם, עם סיפור מצמרר על עניין השתיקה בתפילה.

היה לי ברור שחיים יוסף רוצה לעזור לי. הוא ביקש ממני לשמוע את השיעור הזה דווקא מפני שהוא מכיר אותי ויודע את מנהגי

מהמניין לירושלים

בני היקר, מאיר, נסע לצפון יחד עם חברו. בדרך חזרו הם הבינו שהשמש אינה מחכה עד שהם יגיעו לירושלים, ואם הם רוצים להספיק תפילת מנחה, עליהם לעצור במקום כלשהו. הם ירדו בקרית שמונה וחישבו מניין. בבית הכנסת לא היו מספיק אנשים, ומישהו אמר להם שלא רחוק מכאן יושבים שבעה, יהודים נכנסים שם לנחם, וסביר להניח שהם יוכלו להוות מניין לתפילה.

לבחורים לא היה נעים לעשות זאת. מה הקשר בין שני בחורים שיצאו לטיול בבין הזמנים, לבין משפחה שיושבת שבעה ל"ע ומתאבלת על קרוב שהלך לעולמו? אולם הם הבינו שאין להם אפשרויות נוספות, ונכנסו לבית האבלים.

משמעו הנוכחים את בקשתם של השניים, הם אמרו, "הבה ניעמד עכשיו לתפילת מנחה!"

בני והחבר שלו התפללו במניין כהלכה, ואז שואל אותם אברך מבין השוהים בבית, "לאן אתם צריכים להגיע?"

"לירושלים".

"גם אני נוסע לירושלים", אמר האברך. "הגעתי לכאן ברכב כדי לנחם, ועכשיו תוכלו להצטרף אלי כשאני חוזר הביתה".

החברים שמחו מאד על הקיצור המשמעותי בדרך הביתה. האברך גם לקח אותם לקבר רבי מאיר בעל הנס, והדרך הביתה חלפה בנוחות ובמהירות.

כשמאיר סיפר לי את זה, הוא התרגש, "אנחנו מצדנו הסכמנו שהדרך תארך הרבה יותר זמן. ידענו שעם ההתעקשות שלנו להתפלל במניין, אנחנו יכולים להגיע למצב שנוצטרך לחכות שעות לאוטובוס הבא. אבל הקב"ה הראה לנו שמתפילה במניין לא מפסידים. בסופו של דבר הצלחנו להגיע הביתה הרבה יותר מהר."

(יום ראשון פרשת נח תשפ"ג, בוקר)

מסיר אף וקצף

הבן שלי חזר הביתה מטיול עם חבריו מהחיידר, והוא בלי המשקפיים. "איפה המשקפיים שלך?" שאלתי.

"ברוך השם שהמשקפיים נעלמו ולא אני", ענה לי בני, והראה לי את כפות ידיו. הן היו פצועות ומלאות חתכים.

"מה קרה לך?" נבהלתי.

ואז הוא סיפר סיפור מצמרר. כל הילדים הלכו במסלול מסוים, והוא ועוד כמה חברים התרחקו קצת והתקדמו. לפתע הילד שלי הרגיש שהאדמה עליה הוא צועד אינה יציבה, ושהוא מתחיל להתגלש. מתחתיו פעורה תהום עמוקה, ונשקפת לו סכנה איומה.

הוא חיפש במה להיאחז, עד שהוא מצא שיח של קוצים. בליט ברירה הוא נאחז בקוצים בכל כוחו וניסה לעלות

בשעת התפילה. הוא גם מבין שאם אני מחפש זכויות, הישועה אינה טמונה במגבית החשובה, אלא דווקא כאן, במקום שבו לא מבקשים ממני אף לא דולר אחד, אלא הרבה יותר! הרי חז"ל כבר אמרו "מילה בסלע, שתיקה בתרי"י". המעלה של השתיקה בעת התפילה היא כפולה ומכופלת.

ישבתי ליד השולחן המום ונסעתי. מה אני עושה עם ההתעוררות שהי שאלח לי על ידי חברי הטוב? הרי ברור שאני מוכרח לעבוד על עצמי ולתקן את הענייני. אבל איך עושים את זה? מאיפה שואבים כוחות? כזה אני. דברך. וכי אבדה תקוותי?

הדלת נפתחה, ואבי שיחי' חוזר גם הוא מסעודת מלווה מלכה בבית המדרש. "מה אתה יושב ככה?" הוא שואל אותי, "מה קרה?"

סיפרתי לאבי את פרשת הכסף, המגבית, מאת הדולרים והתנאי שהייתי חייב למלא כדי לקבל אותם. "ועכשיו אני לא יודע מה לעשות. השיעור הזה טלטל אותי לגמרי".

אבי התחייך ואמר, "הבה נשמע מה הדבר שכל כך הסעיר אותך". שוב התקשרתי לקו, וקולו של ר' דוד מילא את הסלון. אבא יושב והקשיב, וכך יכולתי לראות איך גם הוא אינו יודע את נפשו, כי כן... התפוח לא נופל רחוק מהעץ, ואם אני התפוח, תארו לעצמכם איך נראה העץ.

"זה לא פשוט. לא פשוט. גדול עלי. בלתי אפשרי. אני לא מסוגל לשתוק תפילה שלמה", אמר אבי. "התפילה היחידה שבה אני מצליח להיות בשקט, זהו מוסף של ראש השנה, כדי שהברכה על תקיעת שופר תחול גם על התקיעות שבמוסף. אז אני מצליח לשתוק במאמצים אדירים, ובזה אני יוצא ידי חובה למשך כל השנה..."

חייכנו שנינו חיוך עגום. אם כך אומר האבא, מה יעשה הבן? שנינו ידענו שהמצב שלנו אינו מרגין, חשנו בכל עצמותינו שאנו זקוקים לישועה, אבל היצר הרע הזכיר לנו את קיומו, וככה, בלי החלטה ובלי כל קבלה למעשה, הלכנו לישון. גם אני, גם אבא. לילה טוב.

בבוקר שתייתי בבית כוס קפה לפני שחירתי. גם אבא שתה. ישבנו יחד במטבח ואז אבא אמר לי, "אתמול בלילה לא הצלחתי להירדם. הרי זה נורא נורא. אני לא יכול להמשיך ולשוחח בשעת התפילה, ולרצות שהי יקבל את התפילה שלי. אני חושב שאנחנו חייבים לעשות משהו. זה מאד קשה, אבל אין מנוס. הבה נקבל על עצמנו שמהיום - א' באלול, ועד יום הכיפורים תשפ"ג הבא עלינו לטובה, נשתוק בכל התפילות. אני בטוח שהקבלה הזאת של ארבעים יום, בדבר שהוא כל כך קשה עבורנו, יעורר רחמים למעלה, והקושי של השתיקה יהיה במקום הקושי של "קשה זיווגו של אדם..."

ראיתי שאבא כל כך מתמסר בשבילי, והחלטתי שגם אני אקבל על עצמי קבלה זו. אבי, חכם הרואה את הנולד, הבין שזה לא כל כך פשוט לסתום את הפה, כאשר כולם מסביב יודעים שהוא מדבר ומשתתף בשיחות, ולכן הוא לקח דף נייר ורשם עליו בגדול: קיבלתי על עצמי שתיקה בעת התפילה, אנא עזרו לי בזאת. גם אני כתבתי הודעה כזאת, וכך יצאנו לבית הכנסת, מוכנים ומזומנים למלחמה הקדושה על השתיקה למען כבוד השם.

חלפו ארבעה ימים בלבד, ובד' באלול, בשעה ארבע אחר הצהריים נהייתי חתן. הצעה ישנה מלפני שלוש שנים התעוררה שוב, וכך תוך זמן קצרצר ממש בירכנו על המוגמר!

התקשרתי לר' דוד בהתרגשות גדולה, וסיפרתי לו על חלקו בישועתי הנפלאה. והוא אמר לי: כאשר המרגלים תרו את הארץ ארבעים יום, ובני ישראל דיברו על מקום קדוש דיבורים שאסור לדבר, הם נענשו בארבעים שנה במדבר, יום לשנה, יום לשנה. "אתם, האבא והבן, קיבלתם על עצמכם ארבעים יום שתיקה בעת התפילה, במקום קדוש, וביחד יש כאן שמונים ימים של קבלה טובה. שים לב שמהשעה שמונה בבוקר של יום ראשון א' באלול ועד השעה ארבע אחר הצהריים של יום רביעי, יש בדיוק שמונים שעות! יום לשעה, יום לשעה".

אני מלא הודיה לבורא כל עולמים, ומאחל לכולכם ישועות ונחמות. יישר כוח לחיים יוסף חברי, שכיוון אותי להשתדלות הנכונה. ובקשר לאוצר הספרים... אם ידוע לכם על בחור שמעוניין בתפקיד, זה יעזור מאד...

בחזרה למעלה. ככה עברו עליו כמה דקות נוראות של מלחמה על החיים.

בחסדי שמים הגיעו שני חברים מאחוריו ודחפו אותו קדימה, עד שהוא הצליח לעלות ולחזור לקבוצה שהייתה עם המלמד. הייתי בהלם, "ניצלת ממוות! תגיד לי, באיזו שעה היה כל הסיפור המחרד הזה?"

הוא אמר לי את השעה, ואני נדהמת. בדיוק ברגעים האלו בירכתי ברכת המזון!

כמה ימים קודם לכן שמעתי חיזוק נפלא, כמה חשוב ליטול ידיים לארוחה, ולא להסתפק במאכלים שברכתם אינה 'המוציא', מכיוון שכך זוכים במצווה הגדולה של ברכת המזון המשפיעה הרבה ברכה ומביאה שפע לבית. בברכת המזון נמצאות כל האותיות פרט לאות ה', ולכן המברך זוכה שלא ישלטו בו אף וקצף. באותו יום כאשר ניגשתי לברך ברכת המזון, חשבתי לעצמי שיש לי זכות גדולה, זו עת רצון להודות להשם ולבקש את כל הבקשות שיש בברכת המזון.

ובדיוק ברגעים האלו הסיר הקב"ה מעמנו אף וקצף, והציל את בני מאסון.

(יום ראשון פרשת נח תשפ"ג, בוקר)

הנותרים לחופה

חברים שלי נסעו לשבת התאחדות בעיר צפונית. הם סיכמו עם אישה מבוגרת, אלמנה, שתשכיר להם דירה לשבת, זאת מבלי שראו את הדירה קודם לכן. הסיכום היה שהבחורים ישלמו על הדירה שמונה מאות שקלים.

הבחורים הגיעו לדירה ביום שישי, ועיניהם חשכו. הלזאת ייקרא דירה? אין זו אלא חורבה מימות העלייה השנייה. אפילו מזגן לא היה להם שם, ועונג שבת, מה יהא עליו?

בו במקום החליטו הבחורים שהם לא ישלמו את מלוא הסכום שהושט עליהם. לכל הדעות, חוץ מדעתה של בעלת הדירה, הדירה הזאת לא שווה יותר משש מאות שקלים לשבת אחת. הם סיכמו ביניהם שבמוצאי שבת ישלמו שש מאות ש"ח ויברחו מיד.

שני בחורים לא מצאו מנוח לעצמם עם הסיכום הזה. אמנם ייתכן בהחלט שהצדק עמם, אך העניין לא הוברר אצל מורה הוראה. מלבד זאת, האלמנה כבר אמרה שאין לה אפשרות להוריד מהמחיר, כי מזה היא מתפרנסת כל השבוע, ואיך ימלאם לבם לפגוע בה?

בליל שבת ניגש אליה אחד מאותם שני בחורים, ואמר שאמנם אין מדברים על כסף בשבת, אבל כאן זה עניין חשוב ביותר, שלא תהיה קפידא משום צד. "הבחורים כאן החליטו שישלמו רק שש מאות שקל", אמר הבחור, "ואני מבקש שתגידו לבחורים מלכתחילה, שאחרי מחשבה החלטתם לקחת רק שש מאות שקל, וכך הם יהיו מרוצים. ולגבי המאתיים הנותרים, אני וחברי נשלם אותם".

האישה הסכימה, ואכן במוצאי שבת היא דרשה רק שש מאות שקל, ושני הבחורים שילמו את הנותר. בעלת הבית כל כך התרגשה מהמעשה של השניים, שהיא ביקשה מהם את שמם ושם אימם כדי להתפלל עליהם לזיווג הגון.

באותו חודש התארס הבחור הראשון ששילם את הכסף, והבחור השני התארס שבועיים אחריו.

(יום שלישי פרשת כי תצא תשפ"ב, לילה, אידיש, סיפור 1, מס' סיפור 30343)

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

שאלה מספר 49

זאת למודעי, כשהוראות למעשה בכל ענייני אמונה וביטחון צריך כל אחד לקיים לעצמו עשה קרוב. התשובות שמתקבלות מהקוראים החשובים, הן אך ורק כדי לדון ביהודי בסוגיית הביטחון, אבל להוראה למעשה שכל אחד ישאל את רבו.

חשש אמונת דאורייתא

הרב אברהם אריה אליפנט מביטחון שמש, הרב יעקב חבה מביתר עילית והרב יצחק חיים כהן מבית שמש: בטרם מלבנים את העניין מצד מידת הביטחון, ראוי לבדוק אם אין בזה איסור דאורייתא של "לא תנחשו". ואם ננקוט שהדבר מותר, כבר כתב הרמ"א (שו"ע יו"ד סימן קעט סעיף ד): "וההולך בתום ובטוח בה' חסד יסובבנו". כלומר, גם אם הדבר מותר יש לאדם להתנהג בתמימות, ולא יכלול דרכיו על פי סימנים. ובכלל לא מצינו מרביתינו שנהגו כן, אלא כל מעשיהם שקלו על פי מאזני התורה והיראה.

מעשה רב מביא לנו הרב שלמה זוסמן מאופקים: בימי בחרותי זכיתי לאכול על שולחני של בעל הברכת אברהם הגאון רבי אברהם ארלנגר זצ"ל. שחתי לו מעשה על בחור אחד שהתיישב ללמוד, ובאו ואמרו לו שצריכים לנקות את בית המדרש. משכך פנה לבית מדרש אחר ללמוד, וכאשר התחיל ללמוד נכבה אור החשמל. אמר לבחור שסימן הוא מהשמים, שאין השעה עתה ראויה ללמוד. ופסק מסדר לימודו. כאשר שמע רבי אברהם את הסיפור מפיו, נדעזע כל כולו ואמר בחרדה: הרי הדבר בכלל האיסור של "לא תנחשו". והוציא מארון הספרים טור יורה דעה (שם) וקרא: "מנחש - האומר: פתי נפלה מפך, או מקלי מדי, או בני קורא לי מאחורי, או שצבי הפסיקו בדרך, או שעבר נחש מימינו, או שועל משמאלו. פירוש באחד מאלו שאירעו לו עושה ממנו נחוש, שלא לצאת אחרי לדרך או שלא להתחיל בשום מלאכה כי לדעתו לא יצלח".

לפום צערא אגרא

הרב אברהם אייזנבאך מבית שמש: סימנים כאלו הרי נערמים לפתחנו תמיד. כאשר קם מאוחר יאמר: סימן שרצון ה' שנתפלל במהירות. וכן הלאה, ותורה מה תהא עליה? הרב יהודה גביצמן מבית שמש: את רצון ה' איננו יכולים תמיד לדעת. על כן, המחשבה 'אולי זה סימן שהקב"ה אינו מרוצה מתכניתי' איננה רלוונטית.

הרב מרדכי ספטימוס מאופקים, הרב מנחם מנדל שטרנאוס מבני ברק, הרב שלמה שמעון רוטמן מבית שמש, הרב דוד לייפער מירושלים, הרב אהרון כץ מירושלים, הרב אברהם צבי וויס מאשדוד, הרב חיים זלמן מלצר מבית שמש, הרב יוסף דושינסקי מחיפה, הרב אברהם קמחי מירושלים, הרב

רציתי ללכת לבקר חבר שלא חש בטוב. כשהגעתי לתחנה הבחנתי שהאוטובוס חלף בזה הרגע. התלבטתי וחשבתי: אולי זה סימן שהקב"ה אינו מרוצה מתכניתי ועלי להימנע ממנה, או שאולי חרף הקושי צריך להסתכל על זה כעל ניסיון ולהמשיך בעשייה? והדבר נוגע להרבה עניינים: אולי כשנעזרים קשיים, זהו סימן שמעשים שיש להרפות מלעשות את הדבר הזה?

א' י' ד' א' מירושלים

השפעה פרטית

רציתי להודות לכם מאוד על הכנס הנפלא שהיה בחול המועד סוכות. זה היה דבר נצרך מאוד, שהציגו יוכל לראות את הקולות, להכיר את המשיבים החשובים מקו העגונה פרטית. אני הגעתי במיוחד ממרחקים ביד עם ילדי. החיינו את פשטנו ומאוד התחוקנו. ובכלל, היה נעים לראות את היציר החשוב, היקר והמוגן, שכלם שומעי לקחו של קו העגונה פרטית. יהי רצון שמכה לזה עוד פעם.

מצד המקילים

ביום שישי ערב שבת, קיבלה בתי הקטנה חתך במצת. פנינו למרכז הפואי. לאחר המתנה של כשעתיים, אמרו לנו שיש לנו עוד שעה של המתנה, כך שיהי יצא שנצטרך לחזור הביתה בגלל מרחק הליכה הגון. מוכרתי במסך שער הביטחון, והבטחתי שאחך תרומה להפצת האמונה. מיד לאחר מכן החליט החופץ על סוג טיפול שונה, שיכול להתבצע מיידית. ברוך השם, הספקנו להגיע הביתה עשורים דקות לפני זמן הדלקת נרות.

מצד הנותנים

הנצחה פרטית

לזכות עידן ישראל בן טרו אסתר ודוג' אריים נועה בת סוליקה ויוצ"ח שיחיו שותפות בכל החיזוקים באמונה בכלל העולמי העגונה פרטית לזכות שמואל צבי בן יטל קענדל וכל משפחתו, יוסף דב בער בן מלכה וכל משפחתו, פטסיא בת מלכה וכל משפחתה להצלחה בכל העניינים, משה בן מלכה לדיווג הגון במהרה והצלחה בכל העניינים.

עלונים ל-100 בתי כנסת

לזכות התורם להצלחה ברוחניות ובגשמיות

עלונים ל-40 בתי כנסת

לע"נ הבה"ח מאיר שמעון בן יבלח"א אביתר מנחם נלב"ע ב' אלול תשפ"ב.

בעילום שם לדיווג הגון בקרוב ממש ולבריאות איתנה ולפרנסה בשפע. בעילום שם לדיווג הגון.

לזכות א.מ.ב.ג. לדיווג הגון בקרוב ממש עד ר"ח חשוון.

לזכות חיים צבי בן חנה סייעתא דשמיא והצלחה בכל העניינים.

לזכות חנוך הענין בן ציפורה פייגא הצלחה ברו"ג בכל העניינים.

אסתר בת מלכה אוהבה, אברהם בן מלכה אוהבה לדיווג הגון ומתאים בנקל ובשמה.

לרפואת א. בן אסתר.

ה.מ. בת ד.מ. לסייעתא דשמיא מיוחדת במשך כל השנה.

י.ר. בן י.ט. בת ש.מ. שנוכה לרכוש דירה בעירייתך במהרה ובקלות.

ורדה בת זרבה לרפואת הנפש והגוף, שלום בית אמיתי, שתזכה לחתן את יוצאי חלציה בקדושה ובטהרה, פרנסה בשפע ונחת.

בעילום שם, התורם במקטל להתפלל להצלחתו בפרנסה וחזור חובות במהרה.

קח גם אתה שותפות קבע בהפצת האמונה בעולם

ותזכה להבטחת החזרה למזכי הרבים: בניים ובני בניים יראים ושלמים

התקשר עכשיו

לקו השותפות 02.613.742

העברה לבנק | משלוח בדואר | בעמדות נדרים
לאומי סניף 902 | ת.ד. 5475 | פולס על שם
חשבון 57390056 | ירושלים | 'שער הבטחון'

המעוניינים להפיק את העלון מזומנים להתקשר למשרד ההפצה

בטלפון 02-5866-075

מענה אנשי בין 13:00-15:00

ניתן להשאיר הודעה בבל שעות הפעילות ונחזור אליכם בסיד

משלוח העלונים יהיה ללא תשלום למימין 250 עלונים בעולם

בזמני קורות חלקה 20 או עלונים במחיר משלוח בלבד

מייל לשליחת סיפורים: A023011902@GMAIL.COM

העלון יוצא לאור גם באידיש ואנגלית

לקבלת העלון במייל 7-7 @GMAIL.COM 023011300B

התבוננות

הרב שלמה גרינפלד מקרית אתא מפנה אותנו לספר קדושת לוי בפרשת בלק: "מי שעושה רצון קונו, כשיראה איזה דבר תימה, מתבונן שבוה מצווה לו השם יתברך איך עשה. ואם עושה דבר, ובפתע פתאום נולד בדבר דבר תימה וחיודש, מתבונן שבוודאי רצון השם יתברך שלא לעשות הדבר הזה". ע"כ. כמובן דבריו נסובים על דבר הרשות, ולא על דבר מצווה.

הרב דוד שטיין ממודיעין עילית: מובא בספר חסד לאלפים (לבעל הפלא ויעץ): אמרו רז"ל, כל הדוחק את השעה השעה דוחקתו, וכל הנדחה מפני שעה עומדת לו, הנה כי כן יהיה סימן ביד האדם על כל מין עסק ועל כל דבר שירצה לעשות, אם בא לו הדבר בנקל בסיד יעשה ויצליח, כי ה' עמו. ואי לא מסתייעא ליה מילתיה, לא יא רודף ודוחק על הדבר בהפצרה רבה, כי היא לא תצלח, אלא ירף ממנו עד יבוא העת מן השמים".

יישר כוח למשיבים הרבים! מחמת חוסר מקום לא עלה בידינו להביא את כל הדברים הנפלאים שנשלחו.

שאלה לעלון 102

בימינו נפוצות מאוד סגולות שונות, ורבים עושים אותן בכדי להיושע בישועה ושקוקים לה. שאלתי: האם אין בדבר הזה מצד ריבוי ההשתדלות, ובפרט סגולות שלא כל כך ברור אם הן מועילות?

א' י' ס' מבני ברק

מסירת שאלות ותשובות: בקו העגונה פרטית 02-30-11-300-303 שלוחה 5-3 (לאחר בחירת השפה) | [מנוי ההקלטה מוגבל ל-3 דקות] | במייל 023011300@gmail.com | בפקס 02-6599189 תשובות יתקבלו רק עם מלא וזמן יעד יום ראשון פרשת וירא. שם השואל יכתב בארשי תיבות ושם יעד.

נקודה מתוך שיעורו המופלא של

הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א מלייקווד

התוצאה: שמחה, חיות ואש להבה

אכן, אצלנו בנובהרודוק ראו תמיד את השמחה ואת הבין אדם לחברו. דברים אלו נתנו את הרוח ואת החיות לעבודת ה'. כל זה בא מכוח העיסוק המתמיד בשיפור המידות.

פעם אחת דיברתי עם רב חשוב, על כך שצריך לתקן שבכל יום יעסקו כולם בשעה אחת של תשובה. הוא הסתכל עלי כעל מטורף, בכל יום שעה?! ייתכן באמת ששעה זה הרבה, אך כל אחד צריך לקחת לעצמו בכל יום לפחות עשר דקות לעסוק בתשובה.

העיסוק בתשובה הוא על ידי לימוד בספרי המוסר. ללמוד בהתפעלות, לראות מהם במה צריך להשתפר. והתוצאה היא שמחה וחיות, רוח, ואש להבה.

הכרתי את רבי עוזר שווארץ זצ"ל. בכל יום במשך שעותיים הוא היה עוסק בלימוד בספרי מוסר. זאת מלבד היותו למדן מופלג ומתמיד עצום. ואכן, ראו עליו שהיה מלא בענווה, צניעות ושמחת חיים. תמיד היה עליו ושמה.

הלואי שזנכה כולנו לעסוק בתשובה תמיד.

מפעם לפעם אנו נוהגים להתאסף יחדיו לשבת אחים, בבית המדרש שלנו - "שער הביטחון דנובהרודוק".

בפעם האחרונה עשינו חבורה בעניין "תשובה".

ישבנו יחדיו, מספר חברים נובהרודוקאים, לדיון בעניין זה. הנוהג בנובהרודוק הוא לדבר בפתיחות. כל אחד מדבר על ההתמודדויות שלו בעבודת ה', מציג איך הוא מתמודד עם דבר זה ודבר אחר, אם עמדו לו פתרונותיו אם לאו. חבריו לעומתו, מציגים איך הם מתמודדים עם הדבר הזה. הישבת אחים' דומה למפגש של סוחרים, הנוטלים עצה אלו מאלו.

המוטו של נובהרודוק הוא: "רוח איש יכלכלהו". העיקר הוא הרוח - האש, החיות, ההתלהבות וההתפעלות.

מה'שבת אחים' אנו יוצאים מלאים בשמחה ובידידות האחד עם השני. האמת, נושאי השמחה והבין אדם לחברו, כלל אינם נידונים במפגשים אלו. אך אנו מטפלים בשורשים. מדברים על הקנאה, התאווה והכבוד. כאשר יודעים כמה מאוסים דברים אלו, מתמלאים בשמחה, והלבבות קרובים זה אל זה.

שיעור הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א נמסרם מדי שבוע בעברית, אידיש ואנגלית בשלוחה 2 < 2 (לאחר בחירת השפה)